

Β' ΤΑΞΗ ΓΕΝ. ΛΥΚΕΙΟΥ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ

ΛΑΤΙΝΙΚΑ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Α. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

ΚΕΙΜΕΝΟ 10: Ο Αινείας θα διεξάγει φοβερό πόλεμο στην Ιταλία. Θα συντρίψει άγριους λαούς, θα επιβάλλει σε αυτούς ήθη και θα χτίσει τείχη. Εσύ θα φέρεις τον Αινεία στον ουρανό (ή θα αποθεώσεις τον Αινεία). Αργότερα ο Ίουλος, ο γιος του Αινεία, θα μεταφέρει το βασίλειο από το Λαβίνιο και θα οχυρώσει την Άλβα Λόγγα. Μετά από τριακόσια χρόνια η Ίλια θα γεννήσει δύο γιους, το Ρωμύλο και το Ρώμο, που θα τους αναθρέψει μια λύκαινα. Ο Ρωμύλος θα χτίσει τα Άρεια τείχη και θα ονομάσει τους Ρωμαίους από το όνομά του. Η εξουσία θα είναι στους Ρωμαίους χωρίς τέλος (ή θα υπάρχει εξουσία στους Ρωμαίους χωρίς τέλος).

ΚΕΙΜΕΝΟ 14: Εκεί μόλις είχε παραδόσει στον ύπνο την ταραγμένη του ψυχή, όταν του παρουσιάστηκε ξαφνικά μια φρικτή μορφή. Νόμιζε ότι ερχόταν προς αυτόν άνθρωπος με πελώριο ανάστημα και βρώμικη όψη, όμοιος με εικόνα νεκρού. Μόλις τον είδε ο Κάσσιος, ένιωσε φόβο και ζήτησε να μάθει το όνομά του. Εκείνος απάντησε πως ήταν ο Πλούτωνας. Τότε τρόμος συντάραξε τον Κάσσιο και τον σήκωσε από τον ύπνο. Ο Κάσσιος φώναξε τους υπηρέτες και τους ρώτησε για τον άνθρωπο. Εκείνοι δεν είχαν δει κανέναν. Ο Κάσσιος για δεύτερη φορά παραδόθηκε στον ύπνο και ονειρεύτηκε την ίδια μορφή.

Β. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. α. duorum filiorum
anime sollicite
ingenti magnitudine
faciei squalidae

β. annorum
lupae
moenium
caelos
nomina
finium
imperii / i
similium
species

γ.	προσωπική αντωνυμία	-- vestrum / vestri
	Αναφορική αντωνυμία	--quae
	Κτητική αντωνυμία	--sua
	Οριστική αντωνυμία	--eis/ iis /is
	Δεικτική αντωνυμία	--illi
	Αόριστη αντωνυμία	--nemini
	Οριστική επαναληπτική αντωνυμία	-- earundem

2. gerentur
fers
munitus est
acciperis /re
apparitum esse
fuerint
excitaberis /re
cupivisse
vidit

3. α. Εμπρόθετος προσδιορισμός του χρόνου στο *pariet*
Επεξήγηση στο *filios*
Εμπρόθετος προσδιορισμός της προέλευσης στο *appellabit*
Δοτική προσωπική κτητική απο το ρήμα *erit*
Έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα *dederat*
Γενική της ιδιότητας στο *hominem*
Αντικείμενο στο ρήμα *inclamavit*
Επιθετικός προσδιορισμός στο αντικείμενο του *somniavit* ,speciem

- β. <nomineque suum audire cupivit>
Η διαφορά είναι η εξής: όταν θέλουμε να εκφράσουμε κτήση με αυτοπάθεια χρησιμοποιούμε την κτητική αντωνυμία, οπότε η μετάφραση είναι : το όνομα του ίδιου. Αν όμως θέλουμε να εκφράσουμε κτήση χωρίς αυτοπάθεια χρησιμοποιούμε την οριστική αντωνυμία *is, ea* ,ιδίοι οπότε η μετάφραση είναι το όνομα του (κάποιου άλλου)

- γ. *Se* : υποκείμενο του απαρεμφάτου *esse*
Esse : ειδικό απαρέμφατο – αντικείμενο του ρήματος *respondit*
Φαινόμενο: Λατινισμός ειδικού απαρεμφάτου. Το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου δεν παραλείπεται ποτέ και βρίσκεται πάντα σε αιτιατική , ακόμα και σε περίπτωση ταυτοπροσωπίας, όπως στη συγκεκριμένη περίπτωση (άρση έχουμε μόνο όταν το ρήμα εξάρτησης είναι λεκτικό- δοξαστικό παθητικής φωνής). Όταν πρόκειται για ταυτοπροσωπία επιλέγεται η προσωπική αντωνυμία σε αιτιατική πτώση ως υποκείμενο, ώστε να τηρηθεί ο λατινισμός.

4. α. παράθεση από το υποκείμενο του ρήματος transferet, Iulus

<< qui filius Aeneae est >>

β. Tacitus scribit postea Iulum , Aeneae filium , regnum ab Lavinio translaturum esse et Albam Longam muniturum esse.
Tacitus scribit Cassium iterum se somno dedisse eandemque speciem (se) somniavisse.

γ. << Illi dicuntur neminem vidisse.>>

δ. << Bellum ingens geretur in Italia ab Aenea.>>
<<Ibi vix animus sollicitus somno datus erat a Cassio.>>